

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/54/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7922201331
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Novotná Mlinársciková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7922201331.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a Mgr. Miloša Greguša v spore žalobcov: 1/ A. B. nar. XX.X.XXXX bývajúcej vo C. D. E. F. G. XXX/XX zastúpenej JUDr. Štefanom Hajdu advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v Trebišove na M. R. Štefánika 3197/32 2/ H. H. H. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v I. D. E. J. G. K. XXX/XX X/ B. D. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v B. E. C. K. XXX/XX 4/ mal. H. D. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v B. E. C. K. XXX/XX zastúpeného zákonnou zástupkyňou (matkou) L. D. nar. XX.X.XXXX bývajúcou v B. E. C. K. XXX/XX 5/ F. D. nar. XX.XX.XXXX bývajúceho v B. E. F. G. K. XXX proti žalovanej M. N. I. nar. X.X.XXXX bývajúcej v B. E. O. G. K. XXXX/XX zastúpenej Advokátskou kanceláriou Lalegal s.r.o., so sídlom v Košiciach na Letnej ul. č. 47, za ktorú koná konateľ a advokát Ladislav Suchý v konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva po poručiteľovi o odvolaní žalobkyne 1/ proti rozsudku Okresného súdu Trebišov č. k. 10C/14/2022-108 zo dňa 29.5.2023 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Trebišov č. k. 10C/14/2022-119 zo dňa 17.7.2023 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom.

Žalovaná má proti žalobcom 1/, 2/, 3/, 4/, 5/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným rozsudkom v spojení s dopĺňacím rozsudkom rozhodol výrokom I. tak, že žalobu zamietol. Výrokom II. rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania voči žalobcom 1/ až 5/ v rozsahu 100%.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcov v 1/ až 5/, ktorí sa domáhali určenia, že nehnuteľnosti zapísané Katastrálnym odborom Okresného úradu Trebišov, k. ú. C. D., obec C. D., P. D., zapísané na LV č. XXXX ako parc. č. registra E evidované na mape určeného operátu parc. č. 1345 orná pôda o výmere 3108 m², parc. č. 1346 vo výmere 3007 m² v podiele 1/1- ina k celku patria do dedičstva po poručiteľovi A. Q. ml., t. j. otcovi žalobkyne 1/. Žalobkyňa 1/ disponuje kúpno predajnou zmlouvou uzavretou medzi právnym predchodcom žalovanej R. H., ktorý ako predávajúci odpredal vyššie uvedené nehnuteľnosti otcovi žalobkyne 1/ A. Q. ml. za dohodnutú kúpnu cenu 13000,- Kčs. Prevzatie kúpnej ceny potvrdil právny predchodca žalovanej podpisom pri uzavretí kúpnej zmluvy. Nehnuteľnosti boli predané a zmluva bola platne uzavretá dňa 7.11.1952, o čom svedčí aj podpis R. H. ako predávajúceho, ktorého podpis bol overený na Okresnom súde Trebišov. Zdôraznila, že vlastníčkou nehnuteľností je zapísaná žalovaná a takýto stav nie je v súlade s právnym ani faktickým stavom. Naliehavý právny záujem žalobkyňa odôvodnila stavom objektívnej právnej neistoty medzi sporovými stranami a vec nie je možné vyriešiť mimosúdne.

3. Súd prvej inštancie vec právne posudzoval podľa § 137 písm. c/, § 77 ods. 1, 2, 3, § 78 ods. 1,2 CSP a § 126 ods. 1,2, § 132 a § 134 ods. 1,2,3,4 OZ a dospel k záveru, že nedostatok vecnej legitímácie bez ďalšieho vždy vedie k zamietnutiu žaloby. V stručnosti súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podľa § 460 OZ sa dedičstvo nadobúda smrťou poručiteľa. Ak zanechal poručiteľ viac dedičov, sú až do právoplatného rozhodnutia súdu považovaní za vlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva. Z právnych úkonov, týkajúcich sa veci, sú oprávnení a povinní voči iným osobám spoločne a nerozdielne a majú postavenie tzv. nerozlučných spoločníkov, pretože rozhodnutie v spore sa musí vzťahovať na všetkých dedičov. Žalobcovia 1/ až 5/ správne určili okruh všetkých dedičov, ktorí mali byť stranami sporu a ktorí prichádzali do úvahy ako dedičia po poručiteľovi A. Q. ml.. Nakoľko však dedičia C. Q., nar. XX.XX.XXXX, C. S., nar. XX.XX.XXXX, N. L., nar. XX.XX.XXXX a L. D., nar. XX.XX.XXXX, nevyjadrili súhlas so vstupom do konania, resp. s pristúpením na strane žalobcov do konania (nereagovali na výzvu súdu zo dňa 19.1.2023), žalobu o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi A. Q. H., zamietol. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie takto vyplýva, že po skúmaní, či sú v spore zúčastnené všetky subjekty posudzovaného právneho vzťahu (určenia, že vec patrí do dedičstva) žalobu zamietol z dôvodu, že v posudzovanej veci nie je splnená podmienka účasti všetkých dedičov po poručiteľovi t.j. podmienka tzv. vecnej legitímácie, čo je dôvodom na zamietnutie žaloby, pričom meritórne sa uplatneným nárokom nezaoberal.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa 1/ uplatniac odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/ CSP a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na nové konanie a rozhodnutie. Argumentovala tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako aj konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací dôvod je naplnený postupom súdu, že nebola daná aktívna vecná legitímácia v predmetnom spore, vykonával dokazovanie výsluchom svedkov (zápisnica zo dňa 29.5.2023). Táto skutočnosť preukazuje nesprávny procesný postup súdu. Pokiaľ súd vykonával dokazovanie bez toho, aby boli splnené procesné podmienky na vedenie konania, postupoval v rozpore so zákonom, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože jednoznačne postupoval procesne nesprávne, čím jej znemožnil uplatniť procesné práva zákonným spôsobom. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva iný dôvod zamietnutia žaloby, ako ten, ktorý je uvedený v bode 70. odôvodnenia rozsudku a je zřejmé, že súd pochybil a porušil jej procesné práva vykonávaním dokazovania vo veci samej, nakoľko pre nedostatok vecnej legitímácie mohol žalobu zamietnuť ako zjavne nedôvodnú v zmysle ust. § 138 CSP.

5. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne 1/ navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Uviedla, že žalobkyňa 1/ prevzala rozsudok dňa 7.7.2023 a podanie odvolania je datované dňa 24.7.2023 s doručením súdu dňa 24.7.2023. Text odvolania nebol spísaný do formulára odvolania, ale ako príloha k podaniu. V tomto smere namieta formálno-procesné podmienky pre vedenie odvolacieho konania. K tvrdeniam žalobkyne 1/ uviedla, že súd vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky dokazovania správne zhodnotil a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil. Pojem procesný postup bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci. Nesprávny procesný postup je charakterizovaný ako činnosť súdu, či jeho nečinnosť, znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti v konaní. Nie je sporné, že žalobu zo dňa 30.3.2023 podala žalobkyňa 1/, i keď vo veci ide o nútené nerozlučné spoločenstvo žalobcov. S vecnou legitímáciou sa žalujúca strana nevysporiadala ani do ukončenia dokazovania a vydania rozhodnutia. Tento nedostatok vedenia sporu je však výlučne na žalujúcej strane, rovnako ako dispozícia pre jeho odstránenie. Nedostatok legitímácie vedie vždy k zamietnutiu žaloby meritórnym rozhodnutím. Nesprávny okruh strán sporu v sporovom konaní nemôže súd odstrániť z úradnej povinnosti a nie je oprávnený o takto zistenom nedostatku žalobcu poučiť v zmysle ust. § 160 CSP, pretože by presahoval rámec poučovacej povinnosti. Pokiaľ súd vykonal dokazovanie vo veci a na návrh právneho zástupcu žalobkyne 1/ vypočul svedka k ich tvrdeniam, nemohol týmto znemožniť žalobkyňi 1/ uplatnenie jej procesných práv a zmariť možnosti jej aktívnej účasti na konaní. V otázke realizácie procesného práva vo veci, uplatňovať hmotnoprávny nárok žalobkyne 1/, ako jednej z účastníkov nerozlučného spoločenstva, možno konštatovať procesné zlyhanie

vylučne na ich strane. Bez ohľadu na rozsah vykonaného dokazovania súdom, výsledkom nesprávneho konania žalobkyne 1/ bolo zamietnutie žaloby. Nedostatok vecnej legitímácie nebol odstránený ani do ukončenia dokazovania na poslednom pojednávaní vo veci dňa 29.5.2023 a súd nemal inú, právom prípustnú možnosť, ako žalobu zamietnuť. Preto má za to, že súd vykonaním dokazovania, rozšírením okruhu účastníkov o osoby žalobcov 2/ až 5/ po podaní žaloby, priamo výzvou pre ostatných účastníkov spoločenstva žalobcov, umožnil žalobcom vrátane žalobkyne 1/, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v plnej miere a procesným postupom súdu nedošlo k porušeniu práva žalobkyne 1/ na spravodlivý proces. Na základe uvedeného preto popiera opodstatnenosť dôvodov podaného odvolania. V prílohe pripojila vyjadrenie žalovanej k odvolaniu žalobkyne 1/ z 4.9.2023.

6. Žalobkyňa 1/ v odvolacej replike poukázala na to, že zákon neukladá povinnosť využiť na podanie odvolania „tzv. formulár“. Jedná sa o možnosť vybrať si z dvoch spôsobov elektronických podaní a to cez portál e-žaloby alebo ústredný portál verejnej správy. Výhradu žalovanej preto považuje za irelevantnú. Aj naďalej je presvedčená o tom, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako to vyplýva z ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP. Konanie trpí inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (odvolací dôvod § 365 ods. 1 písm. b/ CSP). Pokiaľ súd vykonal dokazovanie vo veci, vypočul svedka k tvrdeniam žalujúcej strany, znemožnil žalobkyňi 1/ uplatnenie jej procesných práv.

7. Ďalšie vyjadrenia doručené neboli.

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec, viazaný rozsahom a dôvodom na odvolanie (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou, vec prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne 1/ nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil 18.3.2024 (§ 378 CSP, § 219 ods. 3 CSP). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom.

9. Žalobkyňa 1/ v podanom odvolaní nesúhlasila s rozhodnutím súdu prvej inštancie, namietala, že konajúci súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako aj to, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie bez toho, aby boli splnené procesné podmienky na vedenie konania a postupoval v rozpore so zákonom, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného rozsudku i jednotlivé argumenty žalobkyňou 1/ predstreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či procesným postupom (vykonaním dokazovania) súdu prvej inštancie, došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a preto konanie trpí vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci strane sporu realizáciu jej práv dosiahne určitú intenzitu. Konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania. Odvolacie námietky týkajúce sa väd v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa môžu prejavovať v nevykonaní navrhovaných dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, alebo v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktoré vyústilo do nesprávnych skutkových zistení.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP dopadá na všetky pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody, avšak vždy len za predpokladu, že tieto pochybenia mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zvyčajne pôjde o prípady nesprávne realizovanej mandukčnej povinnosti súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu, vypočutie svedka bez jeho poučenia o práve odprieť výpoveď a podobne) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu. Tento odvolací dôvod, nebol taktiež podľa názoru odvolacieho súdu naplnený, nakoľko odvolací súd

nemá za to, že by súd prvej inštancie v súdnom konaní vykonal nezákonne získaný dôkaz alebo vypočul svedka bez jeho poučenia o práve odoprieť výpoveď alebo spôsobil iné procesné pochybenia.

13. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. US383/06).

14. Podstatou práva na spravodlivý proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj IV. US252/2004, I. US50/2004, II. US3/1997, II. US251/2003). Za porušeniu tohto základného práva teda nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súd zistí po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení skutkový stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodne za predpokladu, že jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. O svojvôli pri výklade alebo aplikácii zákonného predpisu súdom by bolo možné uvažovať len vtedy, ak by sa jeho názor na toľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel alebo význam. Stručne možno zhrnúť, že odlišný názor účastníka konania vo vzťahu k hodnotiacemu úsudku súdu nečiní rozsudok nepreskúmateľným ani nezákonným, ako sa domnieva žalobkyňa 1/ v podanom odvolaní.

15. Odvolací súd zdôrazňuje, že postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonal všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, t. j. rozhodovanie o tom, ktoré z dôkazov budú resp. nebudú vykonané, patrí vždy výlučne súdu, a nie účastníkovi konania. Ak sa súd rozhodne, že určité dôkazy vykoná, nemôže to byť automaticky považované za postup znemožňujúci procesnej strane uskutočňovať jej procesné oprávnenia. Je potrebné poukázať i na to, že dokazovanie je časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje i právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. US 52/2003). Súd nie je v civilnom konaní viazaný návrhom strán sporu na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z navrhnutých dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vecou súdu, a nie strán sporu.

16. Vyššie uvedené závery potom premietnuté na prejednávany prípad znamenajú, že pokiaľ súd v priebehu konania vykonal dôkaz navrhovaný žalobkyňou 1/ (výsluch navrhovaného svedka neuplatňujúceho si svedočné) a následne žalobu zamietol, nemožno takýto postup považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení žalobkyne 1/ majúcu za následok porušenie práva na spravodlivý proces (nesprávne rozhodnutie súdu). I keď súd prvej inštancie vykonal dokazovanie na druhom pojednávaní dňa 29.5.2023 v trvaní od 9,00 hod. do 9,50 hod., je potrebné pripomenúť, že na predmetnom pojednávaní aj meritórne rozhodol. Odvolací súd preto konštatuje, že odvolacia argumentácia žalobkyne 1/ je v tomto smere nedôvodná.

17. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že otázka vecnej legitímácie vyplýva z hmotného práva. Nesprávne určenie okruhu účastníkov v sporovom konaní nemôže súd odstrániť ex offa a nemôže o tomto nedostatku žalobcu poučiť v zmysle § 160 CSP. Neposkytnutím poučenia v tomto prípade nedochádza k odňatiu práva na spravodlivý proces, lebo súd je povinný poskytnúť účastníkovi iba poučenie o jeho procesných právach. Odvolací súd taktiež dáva do pozornosti žalobkyne 1/, že súd prvej inštancie im oznámil procesný nedostatok týkajúci sa okruhu strán sporu (účastníkov) pričom v sporovom konaní súd nemôže odstrániť tieto nedostatky z úradnej moci a nemôže o tomto nedostatku stranu ani poučiť,

nakoľko sa jedná o hmotnoprávnu skutočnosť a poučenie v tomto smere by bolo v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania. V posudzovanom spore žalobkyňa 1/ kvalifikovane zastúpená advokátom podala návrh na pristúpenie ďalších subjektov do konania na strane žalobcu, pričom súd prvej inštancie rozhodol o ich pripustení vo vzťahu k tým, ktorí súhlasili so vstupom do konania na strane žalobcov. O ostatných nerozhodoval z dôvodu, že sa nevyjadrili, pričom k uvedenému právny zástupca žalobkyne 1/ žiadnym adekvátnym spôsobom nereagoval (zápisnica z pojednávania zo dňa 29.5.2023). Preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalobu žalobkyne 1/ o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva zamietol pre nedostatok vecnej legitímácie. V dôsledku zamietnutia žaloby z uvedeného dôvodu sa už súd ostatnými námietkami žalobkyne 1/ nezaoberal a nevykonal ďalšie dokazovanie, nakoľko by to bolo nevhodné, čo súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku aj uviedol a odvolací súd sa s týmto stotožňuje. Záverom si odvolací súd dovoľí pripomenúť, že zamietnutie žaloby z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie nezakladá prekážku res iudicata.

18. Žalobkyňa 1/ podaným odvolaním nedôvodne uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b) a d) CSP, ktoré v prejednávanej veci nie sú dané, a preto odvolací súd postupoval podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, a konštatoval správnosť dôvodov napadnutého rozsudku, ktorým žalobu zamietol a potvrdil rozsudok v zamietavom výroku vo veci samej a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny.

19. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní plne úspešnej žalovanej priznal proti žalobcom 1/ až 5/ nárok na náhradu trov odvolacieho konanie v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov odvolacieho konanie rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP) po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).